

***

mówiłaś
że nie pamiętasz kolorów
zapachu
szeptań łąki przyrzecznej
przyleśnej
a...

rozpoznajesz kwiaty
nazywasz je
wiesz jakie jutro będą
i wiesz
że nie zerwiesz żadnego
ni do wianka
ni do wazonu

mówiłaś
nie będzie powrotów
do miejsc drzewiej wyświęconych uśmiechem
brzozy przytulanej dla szczęścia
dla zdrowia
dla pewności
że się życie ułoży
w wersy splecie
by nie zapomnieć
nie utracić
nie zniszczyć
więc...

skoro jesteśmy
łąka przyleśna
przyrzeczna
jest

nie prorokuj o dniach przyszłych

pozwól im nadejść
pozwól im zaistnieć

„Siedlisko”